

ko aristokrat, což sedělo, byl přece korunním princem gurmánské říše Napa Valley.

Vrátila se očima ke sklence a až teď si všimla znaku Royal Gourmet Distributors. Nechápala, proč potravinářská firma – ať už gurmánská nebo ne –, potřebuje mít sklenky na šampaňské s vyrytým logem. Ani ta limuzína nebyla zrovna praktická. Jednou se na to George zeptala, ale zamluvil to a řekl jen něco ve smyslu, že hlavní je image. Royal Gourmet nebyla jen tak nějaká distributorská firma. Zásobovala ty nejexkluzivnější restaurace v severní Kalifornii. Georgeovi klienti vlastnili podniky, kde se na rezervaci čekalo celé měsíce. Restaurace jako La Toque, Ad Hoc a největší démant v koruně Royal Gourmet, The French Laundry.

„Na dnešek se už dlouho těším.“ Odkášlal si a upravil si dokonale rovný motýlek.

„Vážně?“ Těší se na akci pořádanou Mezzanottovými? Chystají se vlézt do *zmijího hnízda*, jak řekl její otec. Co je k těšení na hrozném večeru nucené zábavy?

„Ano. A teď jsme tu, celí vyparádění. A sami.“ Vzal ji za ruku. „Mimochodem, moc ti to sluší.“

Julie shlédla na své šaty. Byly temně modré, na nabíraném živůtku se třpytily drobné kamínky, v pase přecházely do mohutně nabírané tylové sukně. Objevila je ve svém oblíbeném obchodě z druhé ruky v Yountville, kousek od jejich čokoládové dílny, a nadchly ji, i když ji napadlo, jestli Georgeovi nebudou připadat moc výstřední. Zřejmě tedy ne.

„Děkuju. I ty vypadáš moc dobře.“ Usmála se zdrženlivě za sklenkou šampaňského.

Obvykle spolu takhle nemluvili. Řekl jí George vůbec někdy, že jí to sluší? Nevzpomínala si. Častokrát chválil její čokoládové výtvořky. Ale to se dalo čekat. Nad jejími lanýžmi a další sladkostmi se sbíhaly sliny.

A firma Royal Gourmet je dodávala do nejlepších restaurací v Napa Valley, takže bylo úplně normální, že se zajímal o její práci.

Někdy by ale uvítala, kdyby se mu sbíhaly sliny i nad ní.

„Myslel jsem si...“, George vykroužil palcem kolečko na hřbetě Juliiny ruky. Další netypicky něžné gesto. Konečně.

Měla by být nadšená. Už si začínala lámat hlavu, jestli spolu chodí, nebo jsou jen obchodní společníci, kteří se příležitostně zajdou v sobotu večer pobavit. Ne že by se k ní George nechoval dobře. Naopak, byl za všech okolností dokonalý džentlmen. A i to bylo divné.

Viděla u něj víc vášně, když se zakousl do preclíku máčeného v čokoládě, než v oněch řídkých případech, kdy se přiblížili důvěrnostem.

Moc dobře si uvědomovala, že její nevšední profesi snese jenom nevšední muž. V tom ohledu jim to spolu klapalo dokonale. George si nikdy nestěžoval, když dorazila na rande pozdě, protože přestala hlídat čas a zdržela se v kuchyni. Speciální svátky jako silvestr a svatý Valentýn nemohla trávit romantickými schůzkami, v ty dny měla nejvíc práce. V týdnu kolem Velikonoc vyrobila tolik čokoládových zajičků, že se jí o nich zdálo. Jednou v kině usnula s hlavou na Georgeově rameni a vzbudil ji strašlivý sen, že ji pronásleduje armáda čokoládových zajičků s okousanýma ušima.

George ji nechal zase usnout a po cestě domů limuzínou jí vylíčil, o čem film byl. Nikdy si na ni nedělal žádné nároky, i když se třeba celé týdny neviděli. V jejich vztahu to sice nijak zvlášť nejiskřilo, zato byl uvolněný. A to znamenalo hodně, zvlášť v únoru, kdy měla celá její rodina plné ruce práce s plněním srdíčkových krabiček.